

Υπόθ. αρ. 905/2010

Μεταξύ:

[REDACTED]
[REDACTED] Ltd

Αιτήτρια,

-και-

[REDACTED]

Καθ' ων η αίτηση.

Χρίστος Κληρίδης, για την αιτήτρια και στις δύο προσφυγές

Χριστιάνα Μιχαηλίδου (κα), για τους καθ' ων η αίτηση 1 στην υπ. αρ. 904/10

Δήμητρα Καλλή (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση 2 στην υπ. αρ. 904/10 και για τους καθ' ων η αίτηση στην υπ. αρ. 905/10

Άννα Χρίστου (κα), για Ιωαννίδης, Δημητρίου ΔΕΠΕ, για το ενδιαφερόμενο μέρος

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Μ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, ΠΔΔ.: Με την προσφυγή αρ. 905/2010, ο δικηγόρος των αιτητών προσβάλλει τη νομιμότητα της απόφασης της [REDACTED] ημερομηνίας 10/5/2010, επί της ιεραρχικής προσφυγής αρ. 28/2010, που οι

ίδιοι οι αιτητές καταχώρισαν κατά της τελικής απόφασης κατακύρωσης στην εταιρεία [REDACTED] [REDACTED] Ltd και [REDACTED] Ltd του Διαγωνισμού αρ. 04/2009, για κατασκευή αίθουσας πολλαπλής χρήσης και βιβλιοθήκης στην Κοινότητα [REDACTED], κατά το μέρος εκείνο της απόφασης, όπου πέρα από την ακύρωση της απόφασης κατακύρωσης στην πιο πάνω επιτυχούσα εταιρεία, (λόγω του ότι η προσφορά της παραβίαζε ουσιώδεις όρους του διαγωνισμού), κρίθηκε πρόσθετα έγκυρη η προσφορά της εταιρείας [REDACTED] Ltd, προσφοροδότη στον ίδιο διαγωνισμό, που είχε την αμέσως χαμηλότερη προσφορά μετά από αυτήν του επιτυχόντος προσφοροδότη.

Με την προσφυγή αρ. 904/2010, ο δικηγόρος των αιτητών προσβάλλει τη νομιμότητα μεταγενέστερης απόφασης, αυτής των καθ' ων η αίτηση 1 και 2, ληφθείσας κατά ή περί την 17/5/10, σύμφωνα με την οποία, σε διαδικασία επανεξέτασης, μετά την πιο πάνω απόφαση της [REDACTED] στην ιεραρχική προσφυγή της αιτήτριας αρ. 28/2010, αποφασίστηκε η κατακύρωση της επίδικης προσφοράς αρ. 04/2009 για την κατασκευή αίθουσας πολλαπλής χρήσης και βιβλιοθήκης στην

Κοινότητα [REDACTED], στην εταιρεία [REDACTED]
[REDACTED] Λτδ, ως τον επόμενο έγκυρο προσφοροδότη με
την χαμηλότερη προσφορά, σύμφωνα με την απόφαση της
[REDACTED].

Οι δύο προσφυγές συνεκδικάστηκαν, με την έκδοση ενδιάμεσης
απόφασης του Δικαστηρίου, (Απόφαση ημερομηνίας 21/8/2014
στην αίτηση ημερομηνίας 9/12/2013 στην προσφυγή αρ.
904/2010), ως έχουσες επίδικα θέματα τις δύο ανεξάρτητες μεν,
αλλά συναφείς μεταξύ τους αποφάσεις. Η νομιμότητα της
δεύτερης επίδικης απόφασης, στην προσφυγή αρ. 904/2010,
θεωρήθηκε, με τα δεδομένα ενώπιον του Δικαστηρίου, ότι
ενδεχόμενα να επηρεαστεί από το αποτέλεσμα της προσφυγής
αρ. 905/2010, που προσβάλλει τη νομιμότητα της απόφασης της
[REDACTED] να αποφασίσει για την
εγκυρότητα της προσφοράς του ενδιαφερόμενου μέρους [REDACTED]
[REDACTED] Λτδ.

Σύμφωνα με τα γεγονότα, όπως περιγράφονται στην Ένσταση της
Δημοκρατίας στην προσφυγή αρ. 905/2010, στις 18/3/2010
καταχωρήθηκε στην [REDACTED] η

Ιεραρχική Προσφυγή αρ. 28/2010 και αίτηση για λήψη προσωρινού μέτρου. Με την εν λόγω Ιεραρχική Προσφυγή, η εταιρεία [REDACTED]

[REDACTED] Ltd (οι αιτητές) προσέβαλαν την απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου [REDACTED] (η Αναθέτουσα Αρχή), σε σχέση με τον διαγωνισμό με αρ. 04/2009 και θέμα «Προσφορά για την ανέγερση Αίθουσας Πολλαπλής χρήσης και βιβλιοθήκης στον [REDACTED]».

Την ίδια μέρα η [REDACTED] αποφάσισε την αναστολή της διαδικασίας ανάθεσης ή την εκτέλεση οποιασδήποτε πράξης ή απόφασης σχετικά με τη διαδικασία ανάθεσης, για περίοδο δύο ημερών και απέστειλε επιστολή ταχυδρομικώς και με τηλεομοιότυπο στην Αναθέτουσα Αρχή καθώς και στους δικηγόρους των αιτητών, ενημερώνοντας τους για το διάταγμα και ορίζοντας την 22/3/2010 για εξέταση της αίτησης για παράταση της ισχύος του προσωρινού μέτρου, ημέρα κατά την οποία αποφασίστηκε η παράτασή του, μέχρι την έκδοση της τελικής απόφασης επί της ουσίας της Ιεραρχικής Προσφυγής. Η [REDACTED] εξέτασε στις 26/4/2010 όλα τα θέματα που αφορούσαν την Ιεραρχική Προσφυγή 28/2010 και αφού έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία που είχαν τεθεί ενώπιόν της, καθώς και τις σχετικές ρυθμίσεις της

νομοθεσίας και τη σχετική νομολογία, αποφάσισε ομόφωνα ότι το μέρος της προβαλλόμενης απόφασης της Αναθέτουσας Αρχής να κρίνει ως έγκυρη την προσφορά του προσφοροδότη [REDACTED] [REDACTED] Λτδ, επικυρώνεται, ενώ το μέρος της προβαλλόμενης απόφασης όπως κατακυρώσει το Διαγωνισμό στη σύμπραξη των εταιρειών [REDACTED] [REDACTED] Ltd και [REDACTED] Ltd, ακυρώνεται. Η [REDACTED] εξέδωσε αιτιολογημένη απόφαση στις 10/5/2010 και την απέστειλε την ίδια μέρα στα δύο μέρη. Ακολούθησε αλληλογραφία μεταξύ των δικηγόρων της αιτήτριας και της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών με διαμαρτυρία του πρώτου, ότι το μέρος της απόφασης που αφορούσε την εταιρεία του ενδιαφερόμενου μέρους, [REDACTED] Λτδ, δεν ήταν επίδικο στην ιεραρχική προσφυγή και ούτε υπήρχε τέτοια απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής, για να επικυρωθεί, και η [REDACTED] [REDACTED] ενήργησε εκτός των αρμοδιοτήτων της. Για τον ίδιο διαγωνισμό σχετική είναι και η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών στην Ιεραρχική Προσφυγή 29/2010, καταχωρηθείσα από το εδώ ενδιαφερόμενο μέρος, επίσης κατά της απόφασης κατακύρωσης στην εν λόγω σύμπραξη εταιρειών

ακύρωση της επίδικης απόφασης σε τίποτα δεν θα ωφελήσει την αιτήτρια, διότι η μεταγενέστερη απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου για κατακύρωση στο ενδιαφερόμενο μέρος θα μείνει αλώβητη. Και έβδομον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση διατυπώνεται λανθασμένα στην αιτούμενη θεραπεία της προσφυγής.

Ξεκινώντας από την τελευταία προδικαστική ένσταση, περί λανθασμένης διατύπωσης της αιτούμενης θεραπείας στην προσφυγή, πράγματι αρχικά στην αιτούμενη θεραπεία εκ παραδρομής το αίτημα ήταν η ακύρωση της απόφασης «απόρριψης» της ιεραρχικής προσφυγής αρ. 28/2010 της αιτήτριας, γεγονός που θεωρήθηκε παραδρομή που θεραπευόταν, σε ενδιάμεση απόφαση του Δικαστηρίου (Απόφαση ημερομηνίας 27/10/2011 στην αίτηση για τροποποίηση της προσφυγής στην προσφυγή αρ. 905/2010), με την οποία εκδόθηκε διάταγμα τροποποίησης, ως η σχετική αίτηση της αιτήτριας. Η αιτούμενη θεραπεία μετά την τροποποίηση, αφορά πλέον στην ακύρωση της απόφασης της [REDACTED] να κρίνει ως έγκυρη την προσφορά του

ενδιαφερόμενου μέρους [REDACTED] Λτδ. Η σχετική προδικαστική ένσταση απορρίπτεται.

Σε σχέση με την δεύτερη προδικαστική ένσταση, περί έλλειψης εννόμου συμφέροντος, αυτή αναπτύχθηκε σε σχέση με επόμενες προδικαστικές ενστάσεις και θα κριθεί μαζί με αυτές.

Η τρίτη προδικαστική ένσταση, περί του ότι η προσφυγή είναι αλυσιτελής, νοουμένου ότι η Ιεραρχική Προσφυγή 29/2010 ουδέποτε προσβλήθηκε από τους αιτητές, και αυτή απορρίπτεται. Ποτέ η απόφαση επί της ιεραρχικής προσφυγής αρ. 29/2010 δεν κοινοποιήθηκε στους αιτητές. Οι δύο ιεραρχικές προσφυγές 28/2010 και 29/2010, δεν συνεκδικάστηκαν από την [REDACTED], όπως πιστεύω θα ήταν το ορθό και σκόπιμο, αφού και οι δύο ιεραρχικές προσφυγές είχαν το ίδιο αντικείμενο, δηλαδή την ακύρωση της απόφασης κατακύρωσης στον επιτυχόντα προσφοροδότη, ώστε να εκδοθεί μία ενιαία απόφαση, που θα αφορούσε για κάθε λόγο ακυρώσεως την απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής για τον ίδιο διαγωνισμό. Σε κάθε περίπτωση, στην ιεραρχική προσφυγή αρ. 29/2010, δεν τέθηκε κανένα θέμα έγκυρης ή άκυρης προσφοράς της εκεί

αιτήτριας [REDACTED] Λτδ, ώστε να θεωρηθεί ότι δημιουργήθηκε κάποια απόφαση που επηρέαζε τα δικαιώματα των αιτητών στις υπό τους ως άνω τίτλους και αριθμούς προσφυγές. Στην ιεραρχική προσφυγή αρ. 29/2010 δεν λήφθηκε δηλαδή, οποιαδήποτε απόφαση για επικύρωση της εγκυρότητας της προσφοράς της αιτήτριας (εκεί) εταιρείας. Επομένως και αν ακόμα της κοινοποιείτο η απόφαση, δεν θα είχαν οι αιτητές κανένα έννομο συμφέρον να την προσβάλουν. Είναι στην ιεραρχική προσφυγή αρ. 28/2010, που καταχωρήθηκε από τους αιτητές, που η [REDACTED] προχώρησε πέραν της ακύρωσης της προσφοράς του επιτυχόντος προσφοροδότη, να κρίνει ως έγκυρη την προσφορά της εταιρείας [REDACTED] Λτδ.

Η τέταρτη προδικαστική ένσταση, ότι ουδεμία ευθεία προσβολή των δικαιωμάτων των αιτητών προκαλείται από την προσβαλλόμενη απόφαση, και αυτή απορρίπτεται, υπό τις περιστάσεις που περιβάλλουν τα γεγονότα της υπόθεσης. Τούτο επειδή μετά την ακύρωση της κατακύρωσης στην εταιρεία [REDACTED]

[REDACTED] Ltd και [REDACTED].

[REDACTED] Ltd, με δεδομένη και την πρόσθετη κρίση περί

της εγκυρότητας της προσφοράς της [REDACTED]

Λιτδ, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι αυτή η προσφορά ήταν η επόμενη χαμηλότερη οικονομικά προσφορά, το Κοινοτικό Συμβούλιο, επανεξετάζοντας, θεώρησε τον εαυτό του δεσμευμένο από την απόφαση της [REDACTED], ως προς την εγκυρότητα της συγκεκριμένης προσφοράς και χωρίς οτιδήποτε άλλο κατακύρωσε τον Διαγωνισμό σε αυτήν, σε συμμόρφωση μάλιστα, όπως ανέφεραν, με την εν λόγω απόφαση. Επομένως, η βλάβη των αιτητών επήλθε καταρχάς, από την απόφαση της [REDACTED]. Σχετικό με το θέμα αυτό, είναι και το δεδομένο ότι η αρχική απόφαση του ίδιου του Κοινοτικού Συμβουλίου, δεν έκανε λόγο για έγκυρη προσφορά, αλλά για την κατακύρωση στην χαμηλότερη προσφορά του τότε επιτυχόντος, (που στη συνέχεια ακυρώθηκε από την [REDACTED]). Περαιτέρω η απόφαση της [REDACTED] για το επίδικο ζήτημα της εγκυρότητας της προσφοράς της εταιρείας [REDACTED] [REDACTED].

Λιτδ, αφαιρούσε οποιαδήποτε διακριτική ευχέρεια στο Κοινοτικό Συμβούλιο να επανεξετάσει την εγκυρότητα όλων των άλλων προσφορών, περιλαμβανομένης και αυτής, στη βάση των επιμέρους λόγων ακύρωσης της προσφοράς

του επιτυχόντος προσφοροδότη (για παρόμοια δηλαδή ζητήματα ή για το ουσιώδες παρόμοιων παρατυπιών).

Η πέμπτη προδικαστική ένσταση, ότι η επίδικη απόφαση εκδόθηκε μετά από αίτημα των αιτητών, και αυτή απορρίπτεται. Στην ιεραρχική προσφυγή των αιτητών αρ. 28/2010, αυτοί αιτήθηκαν την ακύρωση της απόφασης που τους κοινοποιήθηκε και αφορούσε την κατακύρωση της προσφοράς στους επιτυχόντες προσφοροδότες. Στην Γραπτή Αγόρευση που καταχώρησαν σε σχέση με την ιεραρχική τους προσφυγή ενώπιον της [REDACTED], αναφέρθηκαν στις παρατυπίες που είχε η προσφορά των επιτυχόντων και επισύναψαν τα αποτελέσματα της έρευνάς τους μετά από επιθεώρηση των διοικητικών φακέλων, σε σχέση με τις παρατυπίες αυτές, τις οποίες χαρακτήριζαν ουσιώδεις. Επειδή η έρευνά τους προφανώς αφορούσε και την προσφορά της εταιρείας [REDACTED] Λτδ, παρέπεμψαν και σε αυτές τις παρατυπίες. Πουθενά δεν φαίνεται να αιτήθηκαν την κρίση της [REDACTED] για το ζήτημα αυτό. Θα μπορούσε να είχε ξεκαθαριστεί από τους ίδιους, ότι οι αναφορές τους αυτές, έγιναν για να επιφυλάξουν τα μελλοντικά συμφέροντά

τους κατά την επανεξέταση, αλλά στην ακρόαση ενώπιον της [REDACTED], δεν διεξήχθη καμία συζήτηση για την εταιρεία [REDACTED] Ltd, όπως φανερώνεται από το Πρακτικό, σε σχέση με κάποιο τέτοιο αίτημα του δικηγόρου της αιτήτριας εταιρείας, ώστε να δοθεί τέτοια ευκαιρία για σχετικές διευκρινίσεις. Μάλιστα ούτε στον εκπρόσωπο της Αναθέτουσας Αρχής δόθηκε η ευκαιρία να σχολιάσει τις αναφορές για τις παρατυπίες της εταιρείας [REDACTED] Ltd. Τις αιτούμενες θεραπείες, σε κάθε περίπτωση, δεν τις προσδιορίζει η γραπτή αγόρευση, αλλά το έντυπο της ιεραρχικής προσφυγής, στο οποίο πρέπει να προσδιορίζεται, με προσκόμιση αντιγράφου, η απόφαση που προσβάλλεται και οι νομικοί λόγοι σε ξεχωριστή παράγραφο. Ο δικηγόρος της αιτήτριας επισύναψε στο έντυπο της ιεραρχικής προσφυγής 28/2010 την επιστολή του Κοινοτικού Συμβουλίου, ημερομηνίας 4/3/2010, με την οποία κοινοποιείτο στην αιτήτρια η απόφαση κατακύρωσης της προσφοράς στην εταιρεία [REDACTED] Ltd και [REDACTED] Ltd, καθώς και το ποσό για το οποίο της κατακυρώθηκε, όπως και ότι η δική της προσφορά ήταν ψηλότερη και γι' αυτό δεν επιλέγηκε. Στην επιστολή αυτή δεν

γινόταν λόγος, για την κατάταξη των προσφοροδοτών, ως προς τις τιμές των προσφορών τους ή ως προς την εγκυρότητά τους.

Οι επόμενες προδικαστικές ενστάσεις, που είναι συναφείς μεταξύ τους, ότι δηλαδή η μόνη εκτελεστή απόφαση είναι η απόφαση επανεξέτασης του Κοινοτικού Συμβουλίου (αντικείμενο της προσφυγής αρ. 904/2010), στην οποία συγκωνεύτηκε η απόφαση της [REDACTED] επί της ιεραρχικής προσφυγής αρ. 28/2010 (αντικείμενο της προσφυγής αρ. 904/2010) και ότι η προσφυγή είναι αλυσιτελής, καθ' ότι η ακύρωση της επίδικης απόφασης σε τίποτα δεν θα ωφελήσει την αιτήτρια, διότι η μεταγενέστερη απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου για κατακύρωση στο ενδιαφερόμενο μέρος θα μείνει αλώβητη, δηλαδή η αιτήτρια δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την απόφαση της [REDACTED], λόγω της συγκώνευσης και της απώλειας της εκτελεσιμότητας, και αυτές απορρίπτονται.

Η απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου [REDACTED], κατ' επανεξέταση, μετά την απόφαση της [REDACTED] [REDACTED], δεν αποτελεί την τελική απόφαση μίας σύνθετης

διοικητικής πράξης, όπως αντίθετα εισηγήθηκε η συνήγορος για τους καθ' ων η αίτηση.

Μία εκτελεστή απόφαση διοικητικού οργάνου, χάνει την εκτελεσιμότητά της, όταν αυτή αποτελεί ενδιάμεση απόφαση μίας σύνθετης διοικητικής πράξης. Σε τέτοια περίπτωση, ενίοτε, η ενδιάμεση απόφαση προσβάλλεται αυτοτελώς με προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 146 του Συντάγματος, αλλά χάνει την εκτελεσιμότητά της, όταν εκδοθεί η τελική απόφαση της σύνθετης διοικητικής αυτής πράξης, στην οποία η πρώτη (προπαρασκευαστική ή ενδιάμεση) συγχωνεύεται και με την οποία στο εξής προσβάλλεται ως προς τη νομιμότητά της, μέσω της προσφυγής που θα καταχωρηθεί κατά της τελικής πράξης. Η δίκη που τυχόν διεξάγεται μετά από προσφυγή, κατά της νομιμότητας της πρώτης και ενδιάμεσης απόφασης, καταργείται, όταν η τελική απόφαση εκδοθεί. Ο έλεγχος του δικαστηρίου γι' αυτήν, θα ασκηθεί σε προσφυγή που θα καταχωρηθεί κατά της τελικής απόφασης στα πλαίσια της οποίας προσβάλλονται με λόγους ακυρώσεως και όλες οι προπαρασκευαστικές αποφάσεις. Παράλειψη προσβολής της τελικής απόφασης με νέα προσφυγή, εντός της προθεσμίας, είναι μοιραία για τα συμφέροντα του

αιτητή. (βλ. **Κοινοπραξία Cyprus Airports Group v. Δημοκρατίας (2009) 3 ΑΑΔ, 437**).

Δεν αποτελεί όμως σύνθετη διοικητική ενέργεια, η έκδοση νέας απόφασης της Αναθέτουσας Αρχής σε επανεξέταση, μετά την απόφαση της ανεξάρτητης αρχής που ελέγχει τη νομιμότητα της αρχικής απόφασης της αναθέτουσας αρχής, ως εδώ η απόφαση της [REDACTED]. Όπως αποφασίστηκε στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Κοινοπραξία Cyprus Airports Group v. Δημοκρατίας (2009) 3 ΑΑΔ, 437** ως προς το τι συνιστά σύνθετη διοικητική πράξη:

«..... Το τι αποτελεί σύνθετη διοικητική πράξη και πότε προηγούμενες πράξεις έχουν το γνώρισμα της εκτελεσιμότητας και είναι δυνατή η προσβολή τους ξεχωριστά, το πρωτόδικο Δικαστήριο παρέπεμψε, μεταξύ άλλων, στα πιο κάτω αποσπάσματα, τα οποία επαναλαμβάνουμε και υιοθετούμε.

Ο Σπηλιωτόπουλος στο «Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου», 9^η έκδοση, στην παράγραφο 157 της σελίδας 162 αναφέρει τα ακόλουθα:

«Σύνθετη διοικητική ενέργεια υπάρχει, όταν οι σχετικές διατάξεις ορίζουν ότι για την επέλευση του τελικού έννομου αποτελέσματος απαιτούνται περισσότερες διαδοχικές διοικητικές πράξεις, η έκδοση κάθε μιας από τις οποίες είναι προϋπόθεση για την έκδοση της επόμενης, η δε τελευταία πράξη ενσωματώνει όλες τις προηγούμενες, οι οποίες έτσι αποβάλλουν την αυτοτέλειά τους.»

Στο σύγγραμμα Η. Κυριακόπουλος «Ελληνικόν Διοικητικόν Δίκαιον», Γ. Ειδικό Μέρος, 4^η Έκδοση στη σελίδα 98:

«Επί συνθέτου διοικητικής ενέργειας προκύπτει το ζήτημα: ποία ή ποίαι εκ των πλειόνων πράξεων, αίτινες αποτελούσι την σύνθετον διοικητικήν ενέργειαν, είναι προσβληταί δι' αιτήσεως ακυρώσεως; Εφ' όσον αι πράξεις αύται, και διακεκριμένως λαμβανόμεναι, κέκτηνται το γνώρισμα της εκτελεσιότητος, είναι δυνατή η απόσπασις και η προσβολή κεχωρισμένως και αυτοτελώς εκάστης τούτων, αλλά μόνου μέχρι της εκδόσεως της τελευταίας πράξεως, δι' ης περατούται η διοικητική ενέργεια. Μετά την περάτωσιν όμως ταύτης, μόνου η περαιώσασα αυτήν πράξις υπόκειται εις προσβολήν επί ακυρώσει, ουκί δε και αυτοτελής, μεμονωμένη και ενδιάμεσος τις πράξις τούτο δε ισχύει και εν ή έτι περιπτώσει οι λόγοι ακυρώσεως αφορώσιν ουκί αμέσως εις την πράξιν ταύτην αλλ' εις ενδιάμεσον πράξιν, επειδή, μετά την επέλευσιν του τελικού αποτελέσματος, αι προηγηθείσαι πράξεις, συγχωνευόμεναι μετά της τελικής, αποβάλλουσι την ίδια των αυτοτέλειαν. Δια της προσβολής όμως της τελευταίας πράξεως, θεωρούνται και αι προηγηθείσαι αυτής συμπροσβαλλόμεναι, ελεγχομένης και της νομιμότητος τούτων.»

Διαβάζουμε τα πιο κάτω στην υπόθεση **Pavlos Varellas Trading Co. Ltd. v. Δημοκρατίας (2002) 3 ΑΑΔ, 615** στη σελίδα 637:

«Ακόμα και στην περίπτωση καθαρά ενδιάμεσων πράξεων που επιφέρουν δικό τους έννομο αποτέλεσμα, η εξήγηση της μη αναγνώρισης δυνατότητας αυτοτελούς προσβολής τους βρίσκεται στο γεγονός της ενσωμάτωσης-απορρόφησής τους στην τελική εκτελεστή πράξη. Οπότε, κατά τον έλεγχο της νομιμότητας της τελευταίας, της σύνθετης δηλαδή, ελέγχεται, ως προπαρασκευαστική της, και η ενδιάμεση.»

(Δέστε και **Αγαθαγγέλου κ.α. v. Δημοκρατίας (Αρ.1) (1998) 3 ΑΑΔ, 120** στη σελ. 125, **Ηλία κ.α. v. Δημοκρατίας (1999) 3 ΑΑΔ, 884** στη σελ. 896, 897 (**Πλήρης Ολομέλεια**) και **Κεραυνού κ.α. v. Δημοκρατίας (2007) 3 ΑΑΔ, 389, σελ. 400**).»

Πέραν των πιο πάνω και επί του ιδίου θέματος στα **Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959** σελ. 244 αναφέρονται σχετικά τα ακόλουθα:

«Μετά την έκδοσιν της διοικητικής πράξεως της αποτελούσης το τέρμα της όλης συνθέτου διοικητικής ενέργειας, αυτή αποτελεί έκτοτε ενιαίαν πράξιν, πλήρως συντελεσθείσαν, και συνεπώς εφεξής προσβλητή είναι μόνου η τελευταία πράξις, ουχί δε αυτοτελώς μεμουνωμένη και ενδιάμεσος πράξις, ήτις απώλεσε την ίδιαν αυτής αυτοτέλειαν συγκωνευθείσα εις την τελικήν. Προσβαλλομένης όμως της τελικής πράξεως παραδεκτώσ προβάλλονται και οι λόγοι αναγόμενοι εις τας μερικωτέρας και συγκωνευθείσας πράξεις, η διαπίστωσις δε της ακυρότητος τινός εξ αυτών επιφέρει την ακυρότητα των ακολουθησασών μερικωτέρων πράξεων, διά την έκδοσιν των οποίων η κριθείσα ως παράνομος αποτελεί νόμιμον προϋπόθεσιν.»

Η επανεξέταση από το διοικητικό όργανο δηλαδή την Αναθέτουσα Αρχή, που ακολουθεί μετά την έκδοση της απόφασης της [REDACTED] και καταλήγει σε κατακύρωση της προσφοράς εκ νέου, είτε στον ίδιο προσφοροδότη είτε σε άλλον, δεν αποτελεί την «τελική απόφαση μίας σειράς διαδοχικών πράξεων που είναι υποχρεωτικές για την έκδοση αυτής». Αποτελεί πράξη συμμόρφωσης σε μία απόφαση αναθεωρητικού ελέγχου ανεξάρτητου οργάνου, με διακριτές αρμοδιότητες ελέγχου της νομιμότητας της διοικητικής απόφασης, στη βάση των νομικών λόγων ακύρωσης που προβάλλονται στην ιεραρχική προσφυγή. Δεν αποτελεί την

συνέχεια μίας ίδιας διαδικασίας, για έκδοση της «τελικής» διοικητικής πράξης, αλλά επιστροφή στην παρελθούσα διαδικασία ενώπιον της Αναθέτουσας Αρχής, προς συμμόρφωση με την απόφαση. Οι αρχές της σύνθετης διοικητικής πράξης, με όλο τον δέοντα σεβασμό μου στις δικαστικές αποφάσεις με αντίθετο αποτέλεσμα, που επικαλέστηκε η συνήγορος των καθ' ων η αίτηση, (***Hewlett Packard Hellas E.P.E v. Δημοκρατίας, υπ. αρ. 1056/2004 ημερ. 15/1/2007, KESTREL INFORMATION SYSTEMS S.A. και Άλλοι v. Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών, (2008) 4 ΑΑΔ, 592 και Κοινοπραξία GADAGUA CARAMONDANI NEMESIS LARNAKA WWTP CONSORTIUM v. Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών, Υπ. Αρ. 236/2012, ημερομηνίας 5/3/2013***), κρίνω πως δεν αφορούν την απόφαση αποτέλεσμα επανεξέτασης, μετά την μεσολάβηση της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών, ως πράξη συμμόρφωσης σε απόφαση ανεξάρτητης αρχής, προς επαναφορά στη νομιμότητα.

Στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου ***Κοινοπραξία Cyprus Airports Group*** (ανωτέρω), στην οποία μετά την έκδοση της τελικής απόφασης κατακύρωσης,

θεωρήθηκε πως καταργήθηκε η δίκη για τις ενδιάμεσες αποφάσεις, τα γεγονότα ήταν διαφορετικά. Εκεί η έκδοση της τελικής απόφασης εκδόθηκε από το αρμόδιο διοικητικό όργανο στα πλαίσια της ολοκλήρωσης της όλης σύνθετης διοικητικής ενέργειας, η οποία συνέχιζε να ολοκληρώνεται κατά στάδιο, (χωρίς να έχει ανασταλεί η εξέλιξή της με διάταγμα στην προσφυγή που είχε καταχωρηθεί στο Ανώτατο Δικαστήριο, από τον αποκλεισθέντα προσφοροδότη στην προσφυγή κατά του αποκλεισμού του). Δεν είχε παρεμβληθεί οποιαδήποτε απόφαση αναθεωρητική από ανεξάρτητη αρχή, στην οποία να απαιτείτο επαναφορά στα όσα διενεργήθηκαν στο παρελθόν για σκοπούς επανεξέτασης.

Αξιζει βέβαια να αναφερθεί, προς συμπλήρωση της αναφοράς στα πορίσματα νομολογίας, ότι η προκήρυξη του Διαγωνισμού με συγκεκριμένους όρους και προδιαγραφές και ο αποκλεισμός προσφοροδότη, είναι δύο ενδιάμεσες μεν αποφάσεις της όλης σύνθετης διοικητικής ενέργειας, αλλά και εκτελεστές, που δυνατόν να προσβάλλονται αυτοτελώς. Αυτή όμως η δυνατότητα αυτοτελούς προσβολής παρέχεται πάντοτε πριν την έκδοση της τελικής απόφασης κατακύρωσης και μέχρι την έκδοση της

τελικής απόφασης κατακύρωσης. Χάνουν δηλαδή την αυτοτέλειά τους με την έκδοση της τελικής απόφασης και στο εξής η νομιμότητά τους ελέγχεται στην προσφυγή κατά της τελικής απόφασης. Αποτελούν όλες αυτοτελείς αποφάσεις, σε στάδια υποχρεωτικά μίας σύνθετης διοικητικής ενέργειας των δημόσιων διαγωνισμών, της προκήρυξης δηλαδή του διαγωνισμού, της εξέτασης των προσφορών ως προς την πλήρωση των όρων και της τελικής απόφασης κατακύρωσης. Είναι σε ένα από τα στάδια αυτά που επιστρέφει η Αναθέτουσα Αρχή, για να προβεί σε επανεξέταση, ανάλογα με τον λόγο ακυρώσεως για τον οποίο ακυρώθηκε η απόφασή της από την [REDACTED] και σε ποιο στάδιο της διαδικασίας αυτός ανάγεται. Σημειώνω, περαιτέρω, ότι αν τυχόν ανατραπεί η απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής και πλέον άλλος είναι ο επιτυχών προσφοροδότης, τότε ο πρώτος επιτυχών που παραμερίστηκε με ακυρωτική απόφαση της [REDACTED] ερήμην του, (σε ακρόαση δηλαδή που δεν προσκαλείται), δύναται να καταχωρίσει και αυτός την δική του προσφυγή στη συνέχεια, αμφισβητώντας τη νομιμότητα της νέας απόφασης με όλα τα ενδεχόμενα επακόλουθα. Στην άλλη περίπτωση, που απόφαση της [REDACTED] είναι απορριπτική, τότε η

διαδικασία στην Αναθέτουσα Αρχή, που αναστάληκε, εν αναμονή της απόφασης της [REDACTED], ξεκινά από το τέλος, με διαπίστωση της επικύρωσης της νομιμότητας και δεν έχει άλλο στάδιο προς ολοκλήρωση, πέραν από την υπογραφή της σύμβασης. Και σε τέτοια περίπτωση όμως, και πάλιν με δέσμευση της Αναθέτουσας Αρχής στην απόφαση της [REDACTED], που είναι απορριπτική για τον αιτητή στην ιεραρχική προσφυγή.

Η απόφαση της [REDACTED], ως ανεξάρτητη απόφαση ανεξάρτητης αρχής και όχι μέρος της ίδιας διαδικασίας προς έκδοση διοικητικής πράξης, δεν συγχωνεύεται στην απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής, που εκδίδεται μετά από αυτήν και προς συμμόρφωση με αυτήν, και ούτε μπορεί να ελεγχθεί η νομιμότητά της στα πλαίσια προσφυγής κατά της νέας απόφασης της Αρμόδιας Αρχής. Η δίκη γι' αυτήν είναι αυτοτελής διότι αφορά άλλο όργανο, ανεξάρτητο, με αρμοδιότητες ελέγχου νομιμότητας και όχι υποχρεωτικό στάδιο της διαδικασίας έκδοση της απόφασης κατακύρωσης. Αξίζει να αναφερθεί συμπληρωματικά ότι παράλειψη του αιτητή να προσβάλει την απόφαση της [REDACTED] που πλήττει τα

συμφέροντα του, επιδρά στο ζήτημα της νομιμοποίησής του, λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος, κάτι που αφορά την επόμενη προδικαστική ένσταση ως κατωτέρω.

Ως προς την σχετική με τα ανωτέρω προδικαστική ένσταση των καθ' ων η αίτηση, που αναπτύχθηκε στη γραπτή τους αγόρευση, ότι η αιτήτρια καταχράται την δικαιοδοσία του δικαστηρίου προωθώντας δύο προσφυγές για το ίδιο θέμα, αυτή επίσης απορρίπτεται. Η τυχόν παράλειψη της αιτήτριας να καταχωρήσει προσφυγή κατά της απόφασης του Κοινοτικού Συμβουλίου [redacted] για επανεξέταση, θα τους στερούσε το έννομο συμφέρον τους να συνεχίζουν να προσβάλλουν την απόφαση της [redacted], με την οποία η τελευταία κατέληξε πως το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν ο επόμενος έγκυρος προσφοροδότης με την χαμηλότερη προσφορά. Καμία αξία δεν θα είχε τυχόν επιτυχία της προσφυγής αυτής για τους αιτητές, αν δεν ενδιαφέρονταν να προσβάλουν την αυτοτελή και ανεξάρτητη απόφαση κατακύρωσης στο ενδιαφερόμενο μέρος, ως συμμόρφωση με την σχετική απόφαση της [redacted]. Το ίδιο δε, ισχύει και αντίστροφα. Η διατήρηση μόνο της προσφυγής κατά της απόφασης της Αναθέτουσας Αρχής (εδώ

του Κοινοτικού Συμβουλίου (██████████) για κατακύρωση της προσφοράς σε διαδικασία επανεξέτασης, χωρίς πρώτα επιδίωξη ακύρωσης της απόφασης της ██████████, με την οποία δεσμευόμενη συμμορφώθηκε η Αναθέτουσα Αρχή, θα στερούσε από τους αιτητές το έννομο συμφέρον να προβάλουν την ύπαρξη παρανομίας στην συμμόρφωση με την συγκεκριμένη απόφαση, (ασχέτως αν θα μπορούσαν να επικαλεστούν άλλους λόγους ακυρώσεως, άσχετους με το θέμα που ήδη αποφασίστηκε, (ως προς την εγκυρότητα δηλαδή της προσφοράς του ενδιαφερόμενου μέρους).

Ενόψει της απόρριψης της πιο πάνω προδικαστικής ένστασης, η επόμενη προδικαστική ένσταση, συναφής με αυτήν, επίσης απορρίπτεται. Δεν θα μείνει αλώβητη, ως η σχετική εισήγηση της συνηγόρου των καθ' ων η αίτηση, η απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου για την κατακύρωση στο ενδιαφερόμενο μέρος, από την τυχόν ακύρωση της απόφασης της ██████████. Τούτο επειδή, όπως έχω ήδη προαναφέρει, το Κοινοτικό Συμβούλιο δέχτηκε ως υποχρεωτική την απόφαση της ██████████ σε σχέση με την εγκυρότητα της προσφοράς του ενδιαφερόμενου προσώπου (ως βέβαια

όφειλε) και μόνο η ακύρωση εκείνης της απόφασης, υπό τις περιστάσεις αυτές, μπορεί να οδηγήσει σε ακύρωση την μεταγενέστερη απόφαση-συμμόρφωση της Αναθέτουσας Αρχής, δηλαδή του Κοινοτικού Συμβουλίου [REDACTED]

Η απόφασή μου ανωτέρω, για απόρριψη των προδικαστικών ενστάσεων, οδηγεί στην εξέταση των λόγων ακυρώσεως, που πρόβαλε ο ευπαιδευτος δικηγόρος της αιτήτριας εταιρείας στην προσφυγή αρ. 905/2010 και αφορά την διαδικασία που προηγήθηκε χρονολογικά από την επίδικη απόφαση στην προσφυγή αρ. 904/2010.

Σύμφωνα με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η [REDACTED] [REDACTED] αναρμόδια εξέτασε και αποφάσισε για την εγκυρότητα της προσφοράς άλλου προσφοροδότη, πέραν του επιτυχόντος, αφού δεν αποτελούσε επίδικο θέμα της ιεραρχικής προσφυγής και ούτε συζητήθηκε, ούτε απαντήθηκε από την Αναθέτουσα Αρχή στην ακρόαση ενώπιόν της, ώστε και ο ίδιος να τοποθετηθεί ότι δεν αποτελεί επίδικο θέμα. Αναφέρθηκε στις αρμοδιότητες της [REDACTED] να ακυρώνει ή να επικυρώνει την προσβαλλόμενη απόφαση ή να

ακυρώνει ή να τροποποιεί όρο στον διαγωνισμό, άρθρο 25(2) του **περί των Διαδικασιών Προσφυγής στον Τομέα της Σύναψης των Δημοσίων Συμβάσεων Νόμο του 2010, (104(Ι)/2010)** αλλά όχι να επικυρώνει την προσφορά προσφοροδότη, ενώ τέτοιο θέμα δεν είναι επίδικο θέμα στην ιεραρχική προσφυγή.

Οι καθ' ων η αίτηση αντέτειναν, ότι το ζήτημα αυτό κατέστη επίδικο από τους ίδιους τους αιτητές, όταν στην γραπτή τους αγόρευση αναφέρθηκαν και στο ότι και η προσφορά του ●
[redacted] Λτδ, είχε ουσιώδης αποκλίσεις από τους όρους του διαγωνισμού. Μάλιστα συμπληρώνουν, οι αιτητές είχαν επισυνάψει τα αποτελέσματα της επιθεώρησης των διοικητικών φακέλων και σε ξεχωριστό φύλλο κατέγραψαν τους όρους που παραβιάστηκαν από την εταιρεία.

Μελετώντας το περιεχόμενο της Ένστασης της Δημοκρατίας, καθώς και τους διοικητικούς φακέλους, διαπιστώνω, πως πράγματι στη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου των αιτητών στην Ιεραρχική Προσφυγή αρ. 28/2010, ενώπιον της [redacted]
[redacted], έγινε αναφορά στην παραβίαση των όρων του διαγωνισμού και από την εν λόγω εταιρεία, με επισύναψη και

ξεχωριστού φύλλου με τα αποτελέσματα της επιθεώρησης των φακέλων. Στο κείμενο της αγόρευσης όμως, όπως και στην ιεραρχική προσφυγή, δεν αιτήθηκε ο δικηγόρος την ακύρωση της απόφασης για εγκυρότητα της προσφοράς του ενδιαφερόμενου εδώ προσώπου, διότι η απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου έκανε λόγο για κατακύρωση στον προσφοροδότη με την χαμηλότερη προσφορά (βλ. περιγραφή γεγονότων στην απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών) και δεν αναφερόταν στην εγκυρότητα των προσφορών. Βέβαια, υπήρχαν στους διοικητικούς φακέλους του Κοινοτικού Συμβουλίου, τα αποτελέσματα της έρευνας του Κοινοτικού Συμβουλίου μετά από αλληλογραφία με το Υπουργείο Παιδείας, για άντληση πληροφορίας για κατάσχεση από τον Μηχανικό του Έργου, δύο εγγυητικών επιστολών της εταιρείας [REDACTED] και [REDACTED] Λτδ, σε άλλο διαγωνισμό, που της κατακυρώθηκε λόγω κακοτεχνιών.

Μετά από ενδελεχή έλεγχο του περιεχομένου όλων των φακέλων ενώπιόν μου, καταλήγω, σε συμφωνία με τον δικηγόρο της αιτήτριας εταιρείας, ότι η [REDACTED] δεν κλήθηκε να εξετάσει την εγκυρότητα της προσφοράς του ενδιαφερόμενου μέρους στα πλαίσια της ιεραρχικής προσφυγής.

Τα επίδικα ζητήματα σε ιεραρχική προσφυγή ενώπιον της [REDACTED], καθορίζονται στο έντυπο της ιεραρχικής προσφυγής.

Στο άρθρο 20 του πιο πάνω νόμου, (Ν. 140(Ι)/2010), με πλαγίότιτλο: «Στοιχειοθέτηση της προσφυγής. Καταβολή ειδικού τέλους. Έξοδα της διαδικασίας», προβλέπεται ότι: «... ο ενδιαφερόμενος προσδιορίζει τις αιτούμενες θεραπείες και τους νομικούς και πραγματικούς λόγους επί των οποίων βασίζεται η προσφυγή του, η οποία συνοδεύεται από τα στοιχεία που την προσδιορίζουν». Στο έντυπο της ιεραρχικής προσφυγής των αιτητών, αρ.28/2010, δεν γίνεται αναφορά σε ακύρωση της απόφασης για την προσφορά του ενδιαφερόμενου (εδώ) μέρους, αλλά ζητείτο η ακύρωση της απόφασης που κοινοποιείτο στην αιτήτρια με την επιστολή της 4/3/2010 και αναφερόταν στην κατακύρωση της προσφοράς στην εταιρεία [REDACTED] [REDACTED] Ltd και [REDACTED] Ltd. Επομένως η [REDACTED] υπερέβη τα όρια των αρμοδιοτήτων της, που καθορίζονται μεν στο νόμο, αλλά περιορίζονται από τις αιτούμενες θεραπείες στο έντυπο της ιεραρχικής προσφυγής. Ούτως ή άλλως εξέδωσε απόφαση επί

ουσιωδών παρατυπιών, σε σχέση με την προσφορά του επιτυχόντος προσφοροδότη, η οποία θα μπορούσε να καθοδηγήσει την Αναθέτουσα Αρχή στην επανεξέταση, ως προς την εγκυρότητα και των υπόλοιπων προσφορών, κατά την άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας.

Παρά την κατάληξή μου ότι ο πιο πάνω λόγος ακυρώσεως γίνεται δεκτός στην ακύρωση της επίδικης απόφασης θα κατέληγα και αν ακόμα ήθελε κριθεί ότι η [REDACTED] είχε αρμοδιότητα να ελέγξει την προσφορά του ενδιαφερόμενου μέρους λόγω του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε.

Σύμφωνα με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η απόφαση πάσχει λόγω έλλειψης δέουσας έρευνας και έλλειψης επαρκούς αιτιολογίας. Τούτο με δεδομένο ότι αυτό που αμφισβητήθηκε από το ίδιο το Κοινοτικό Συμβούλιο [REDACTED] ήταν η παράβαση του όρου «η» του «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ 4», «ΔΗΛΩΣΗ ΠΙΣΤΩΠΟΙΗΣΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ». Οι εκπρόσωποι του ενδιαφερόμενου προσώπου, διέγραψαν την παράγραφο «η» η οποία ανέφερε: «Δεν έχω παραβιάσει ούτε και έχω παραλείψει να εκτελέσω πιστά άλλες συμβάσεις που μου έχουν ανατεθεί, σε

βαθμό που να μου έχει κατασχεθεί η εγγύηση πιστής εκτέλεσης κατά την περίοδο που αρχίζει δύο χρόνια πριν την τελευταία προθεσμία υποβολής των προσφορών». Σε υποσημείωση που συνόδευε αυτή την διαγραφή, εξήγησαν ότι τους είχαν κατασχεθεί δύο εγγυητικές επιστολές, που αφορούσαν άλλο διαγωνισμό του Δημοσίου, από τον Μηχανικό του έργου, για ισχυριζόμενες κακοτεχνίες, αλλά οι ίδιοι προσέφυγαν κατά της απόφασης αυτής, με αγωγή τους στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας και το ζήτημα εκκρεμούσε. Επομένως, δεν θεωρούσαν ότι βρίσκονταν σε επαγγελματικό παράπτωμα.

Στον όρο 3.3.6 απαιτείται όπως οι συμμετέχοντες στον Διαγωνισμό, πληρούν τις απαιτήσεις ως προς την προσωπική τους κατάσταση που αναφέρονται στις υποπαραγράφους α-θ της παραγράφου 6. Σχετικές υποπαραγράφοι με το εν λόγω ζήτημα της κατάσχεσης των συγκεκριμένων εγγυητικών, θεωρώ πως είναι όχι μία αλλά τρεις. Σύμφωνα με την υποπαραγράφο «ε» απαιτείτο όπως οι προσφοροδότες «να μην έχουν καταδικαστεί για αδίκημα σχετικό με την επαγγελματική τους διαγωγή, βάσει αποφάσεως η οποία έχει ισχύ δεδικασμένου». Βάσει της υποπαραγράφου «στ» θα έπρεπε οι προσφοροδότες «να μην έχουν διαπράξει επαγγελματικό

παράπτωμα, το οποίο αποδεδειγμένως διαπιστώθηκε με οποιοδήποτε μέσω από την αρμόδια αρχή». Τέλος, βάσει της υποπαραγράφου «η», θα έπρεπε «να μην έχουν απωλέσει το δικαίωμα συμμετοχής σε δημόσιους διαγωνισμούς με απόφαση του Αρμοδίου Οργάνου, λόγω μη εκπλήρωσης των συμβατικών τους υποχρεώσεων». Ενώ σαφώς (αν ήταν αληθής η βεβαίωση του προσφοροδότη ότι εκκρεμούσε ακόμα αγωγή για το θέμα αυτό), τότε σαφέστατα δεν υπήρχε ζήτημα ως προς την ύπαρξη δεδικασμένου, η [REDACTED] προσφορών, παρέλειψε να λάβει υπόψη της και να εξετάσει τις υπόλοιπες διατάξεις του Διαγωνισμού, (ως ανωτέρω) όπως και ότι η εταιρεία παραδέχτηκε ότι τους κατασχέθηκαν οι εγγυήσεις άλλου έργου, σε χρόνο που αναγόταν δύο χρόνια πριν την επίδικη προσφορά. Επειδή κάτι τέτοιο είχε συμβεί, παρέλειψαν να διεξάγουν την δέουσα έρευνα ως προς όλες τις παραμέτρους των απαιτήσεων του Διαγωνισμού, σε σχέση με την προσωπική κατάσταση του ενδιαφερόμενου μέρους, περιοριζόμενοι ως προς το ότι δεν υπήρξε στέρηση του δικαιώματος συμμετοχής σε διαγωνισμούς με απόφαση Αρμόδιου Οργάνου. Παρέλειψαν δηλαδή να εστιάσουν την προσοχή τους στην άλλη πρόνοια, αυτών της υποπαραγράφου «στ» (ανωτέρω), περί της διαπίστωσης επαγγελματικού

παραπτώματος με οποιοδήποτε μέσο από την αρμόδια αρχή. Η Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών βεβαίως, δεν μπορούσε να εξάγει δικά της συμπεράσματα, με πρωτογενή κρίση, στην απουσία σχετικής απόφασης της αρμόδιας αρχής. Σε κάθε περίπτωση από το ενώπιον του Δικαστηρίου υλικό, ειδικότερα του διοικητικού φακέλου του Κοινοτικού Συμβουλίου [REDACTED], το Συμβούλιο είχε προσανατολιστεί προς την παράγραφο «στ» (ανωτέρω), καταλήγοντας στην πρώτη αξιολόγηση του Αρχιτέκτονα, αξιολογητή, [REDACTED] και [REDACTED], ημερομηνίας 17/9/2009, ότι η προσφορά αυτή βρισκόταν εκτός προδιαγραφών, διότι διαπιστώθηκε επαγγελματικό παράπτωμα. Σε εκείνη την πρώτη αξιολόγηση των προσφορών, ο κος [REDACTED] κατέληγε με εισήγηση για κατακύρωση της προσφοράς στον 3^ο κατά σειρά οικονομικής προσφοράς, προσφοροδότη, που δεν ήταν άλλος από τους αιτητές. Όπως εξήγησε ενώπιον των Μελών της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών, κατά την ακρόαση της Ιεραρχικής Προσφυγής αρ. 28/2010, (βλ. Πρακτικά συνεδρίασης Παράρτημα 7 στην Ένσταση των καθ' ων η αίτηση), μετά από συνεννόηση με την Επαρχιακή Διοίκηση Λεμεσού, που είχε την άποψη ότι οι παρατυπίες του 1^{ου} προσφοροδότη δεν ήταν και τόσο ουσιώδεις, του ζητήθηκε να αλλάξει την αξιολόγησή του

ώστε να τους θέτει εντός προδιαγραφών, ώστε να κατακυρωθεί σε αυτούς η προσφορά, λόγω έλλειψης χρημάτων. Πράγματι στον διοικητικό φάκελο υπάρχει μεταγενέστερη αξιολόγηση του κου [REDACTED], ημερομηνίας 19/2/2010, στην οποία δεν αναφέρονται οι παρατυπίες στις προσφορές των εν λόγω προσφοροδοτών, όπως επίσης δεν αναφέρονται και αυτές των ενδιαφερομένων μερών.

Αυτά όλα, ήταν ζητήματα εντός της αρμοδιότητας της Αναθέτουσας Αρχής, η οποία ενόψει της κρίσης της [REDACTED], ότι οι παραβιάσεις των όρων από τον επιτυχόντα προσφοροδότη ήταν ουσιώδεις, είχε διακριτική ευχέρεια, εντός των αρμοδιοτήτων της, να ελέγξει και τις παραβάσεις των υπολοίπων προσφοροδοτών, υπό το πρίσμα της απόφασης. Με την επίδικη απόφαση της [REDACTED] [REDACTED], δεν παρασχέθηκε τέτοια ευκαιρία, ως προς την προσφορά του ενδιαφερόμενου μέρους. Το Κοινοτικό Συμβούλιο [REDACTED] κατακύρωσε την προσφορά, μετά το αποτέλεσμα αυτό, στο ενδιαφερόμενο μέρος, χωρίς καμία άσκηση διακριτικής ευχέρειας, αλλά σε συμμόρφωση με την απόφαση, κατά δέσμια αρμοδιότητα.

Για τους λόγους που έχω εξηγήσει, η επίδικη απόφαση στην προσφυγή αρ. 905/2010 της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών ακυρώνεται. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση στην προσφυγή αρ. 904/2010 που λήφθηκε στα πλαίσια επανεξέτασης, ως απόφαση-συνέπεια της ακυρωθείσας στην 905/2010, παρασύρεται επίσης σε ακύρωση.

Ως προς τα έξοδα, πριν την επιδίκασή τους σύμφωνα με το αποτέλεσμα, οφείλω να εξετάσω την προδικαστική ένσταση των καθ' ων η αίτηση 2 στην προσφυγή αρ. 904/2010, σύμφωνα με την οποία, οι ίδιοι δεν είχαν καμία ανάμιξη στην όλη διαδικασία και καμία παρέμβαση πέραν της εποπτείας στις αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου [REDACTED], καθ' ου η αίτηση 1. Η προδικαστική ένσταση απορρίπτεται, διότι τόσο ο διοικητικός φάκελος της Επαρχειακής Διοίκησης, όσο και ο διοικητικός φάκελος του Κοινοτικού Συμβουλίου [REDACTED], αποκαλύπτουν ότι η Επαρχειακή Διοίκηση Λεμεσού, είχε ενεργό εμπλοκή, έστω σαν συμβουλευτικό όργανο, στον όλο διαγωνισμό και καθόλου δεν ισχύει ο ισχυρισμός, ότι δεν είχαν καμία αρμοδιότητα και ούτε άσκησαν οποιαδήποτε αρμοδιότητα ή παρέμβαση στην αξιολόγηση των προσφορών. Οι διοικητικοί φάκελοι

αποκαλύπτουν, ότι σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, είχαν συναντήσεις και διαβουλεύσεις και έδιναν την έγκρισή τους, την οποία τους ζητούσε το Κοινοτικό Συμβούλιο.

Ως εκ των ανωτέρω, οι προσφυγές επιτυγχάνουν και οι επίδικες αποφάσεις στις δύο προσφυγές 905/2010 και 904/2010, που συνεκδικάστηκαν, ακυρώνονται με €1800.- έξοδα, πλέον ΦΠΑ αν υπάρχει, υπέρ των αιτητών και εναντίον των καθ' ων η αίτηση, και τα οποία θα επωμιστούν εξίσου οι καθ' ων η αίτηση στην προσφυγή αρ. 905/2010, με τους καθ' ων η αίτηση στην προσφυγή αρ. 904/2010.

Μ. Καλλιγέρου, ΠΔΔ.